

LAATSTE KANS VERKEKEN ?

Verslag **Almere 9 - WSC 2** van 27-11-2000:

1w Wouter Beck	1 - 0	J. Duin
2z Wim Blijstra	0 - 1	K. Woudsma
3w Bert Hoetmer	1 - 0	H. de Jong
4z Theo van Tubergen	1 - 0	R. Weenink
5w Klaas Siewertsen	0 - 1	A. van de Bosch
6z Jaap de Meijer	0 - 1	T. van Weeren
7w Peter Kersten	0 - 1	C. Brandenburg
8z Richard Gooyers	1 - 0	P. Schrage

WSC 2 4 - 4 Almere 9

De wedstrijd begon onder een slecht gesternte: een half uur voor vertrek kreeg ik een telefoontje van een van de spelers dat hij moest overwerken en daarom niet mee kon. Aangezien er verder niemand meer was die voor aanvang van het seizoen had aangegeven dat hij evt. wel zou willen invallen, en nog niet had afgezegd, moest ik naar het vertrekpunt zonder 8^e man. Gelukkig werd later, nadat enkele spelers naar zijn huis waren gereden, Peter Kersten bereidt gevonden om bij uitzondering het 2^e team bij te staan. Een ongeluk bij een geluk was daarbij dat ik aan het begin van het seizoen Peter als laatste man had opgegeven in het 1^e team (iets wat ik al vergeten was, maar de SGA wedstrijdleider me later meldde), omdat hij niet had aangegeven extern te willen spelen en het onwaarschijnlijk leek dat hij toch opgesteld zou gaan worden. 'Gelukkig' werd daarna de partij door hem verloren zodat deze onreglementaire opstelling niet van invloed was op de einduitslag.

De partij van **Wouter** is een voorbeeld van de vrijgevigheid in deze klasse, na 1.d4 d5 2.c4 Pf6 3.Pc3 (cxd5!) g6 4.e3 Lg7 5.Pf3 c6 6.b3 0-0 7.Lb2 Da5 8.Dd2 Lg4 9.Le2 speelde zwart de grafzet Pe4 (??), het opmerkelijke was dat wit pas na 10.Pxe4 Dd8 merkte dat hij een stuk meer had! Bij **Wim** was het weer het oude verhaal: een goede, of in ieder geval niet slechter staande, stelling opbouwen en dan ten onder gaan in tijdnood.

Bert werd in de opening opgezadeld met een slechte loper en bovendien was de open a-lijn in zwarts handen. Optisch leek de stelling daarom ook erg goed voor zijn tegenstander, maar de witte positie had verder geen zwaktes en het was aan zwart om zijn voordeel te verzilveren. Toen deze zich vergalopperde door een toren af te ruilen en bovendien toeliet dat wit zowel zijn loper buiten de pionnenketen speelde als de g-lijn opende naar de vijandelijke koning, was het gedaan met zijn voorsprong.

Omstreeks de 20^e zet stond **Theo** slechter vanwege een te passieve opening, daarna verwaterde wits voordeel echter en 8 zetten later overzag deze zelfs een simpel stukverlies.

Klaas speelde een scherpe opening maar rekende niet met een aftrekschaak en verloor prompt zijn dame. Ik weet dat ik er vaak op hamer dat er agressief (actief is misschien een beter woord) gespeeld zou moeten worden, maar als de alarmbellen niet gaan rinkelen als er een eenvoudige combinatie in de stelling verschijnt is het misschien beter om de opening wat rustiger te spelen.

Jaap, die in het verleden als invaller al menig punt voor het tweede heeft gescoord, bezorgde zichzelf al snel een achtergebleven pion en moest daarna proberen om deze te behouden, wat helaas niet lukte. Toch had dat niet verliezend hoeven te zijn, maar het verdedigen van een gedrongen stelling kost nu eenmaal tijd, zodat de partij uiteindelijk alleen al vanwege de tijdsdruk onhoudbaar was, hoewel zwart het nog lang volhield.

Afgezien van het onreglementaire karakter zijn we **Peter** natuurlijk allemaal dankbaar dat hij geheel onverwachts en op het laatste moment heeft willen invallen, maar achteraf heeft ons dit mogelijk de zege gekost. Het plan was om met zeven man te vertrekken en het 2^e bord open te laten, nu schoof bijna iedereen een bord op om Peter op het 7^e bord te laten spelen waar hij kansloos was na pardoes een stuk weggegeven te hebben.

Peter Wijnand